

ся яви на пътъ-тъ по който ты идъше, проводи мя за да прогледашь, и да ся испълниши съ Духа Святаго. И тозъ часъ падижъ отъ очи-тъ му като люспы, и тутакси прогледа; и станж та ся кръсти;

19 А като похапнъ, добы силж. И ^спрѣсѣдъ Савълъ и нѣколко дни съ ученици-тъ въ Да-
20 макъ. И отъ тозъ часъ проповѣдуваше по съборица-та Христа, ^и че той е Сынъ-
21 тъ Божій. И всички които го чуяха, ди-
вѣхъ ся и казуваха: ^иНе е ли тоизи
които погубващъ въ Иерусалимъ тѣзи кои-
то призываха това име? и тука за това
бѣ дошелъ, да ги закара вързани при-
22 първосвещеници-тъ. А Савълъ ся укрѣпля-
ваше повече, и ^инадпираще Іуден-тъ кои-
то живѣехъ въ Дамаскъ, като доказува-
ше че тойзи е Христосъ.

23 И когато ся минажъ и нѣколко дни, ^ина-
24 говорихъ ся Іуден-тъ да 10 убийтъ; И това тѣхно наговаряне станахъ ^иизвѣстно
25 на Савъла; и вардѣхъ порты-тъ дена и
ноща, за да го убийтъ. Но ученици-тъ
26 го зѣхъ прѣзъ ноща и го ^испуснаха
прѣзъ стѣни-тъ съ конче. И като ^идойде
Савълъ въ Иерусалимъ, стараеше ся да ся
придружи съ ученици-тъ; но всички ся
боежъ отъ него, понеже не вѣруваха че
27 е ученикъ. А ^иВарнава го зѣ, та го до-
веде при апостолы-тъ, и расказа имъ какъ
е видѣлъ Господа въ пътъ-тъ, и че му е
говорилъ, ^и какъ въ Дамаскъ е пропо-
вѣдувалъ съ дѣрзновеніе въ име-то Иису-
28 со. ^иИ вхождаше и исходжаше съ тѣхъ
въ Иерусалимъ, и дѣрзновено проповѣ-
29 дуваше въ име-то на Господа Иисуса; И
говорише и прѣпираще ся съ Еллинисты-
30 тъ; ^и а тъ гледаехъ да го убийтъ. Тога
като разумѣхъ братія-та, заведохъ го въ
31 Кесарій и отпратихъ го въ Тарсъ. И то-
гдазъ по всички Іудеи-тъ и Галилеи-тъ и Са-
марій-тъ церкви-тъ имахъ миръ, и нази-
давахъ ся, и като ходѣхъ въ страхъ Го-
споденъ и съ утѣшението на Святаго Ду-
ха, умножавахъ ся.

32 И станж когато Петъръ ^иобхождаше
всички-тъ, да слѣзе и до святы-тъ кои-
то живѣехъ въ Лиддже. И намѣри тамо
33 и нѣкого человѣка на име Еней, които бѣ-
ше разслабенъ, и отъ осмѣ години все-
34 лѣжеше на постелкъ. И рече му Петъръ:
Енене, ^иисцѣлява тя Иисусъ Христостъ; ста-
ни и постели си самъ си. И тозъ часъ
35 станж. И видѣхъ то всички които жи-
вѣехъ въ Лиддже и ^ивъ Саронъ, които
се ^иобѣрнажъ къмъ Господа.

^с Гл. 26; 20.^и Гл. 8; 37.^и Гл. 8; 3; Ст. 1. Гл. 1; 13,
23.^и Гл. 18; 28.^и Гл. 23; 12; 25; 3. 2 Кор.
11; 26.^и 2 Кор. 11; 32.^и Иес. Нав. 2; 15. 1 Цар. 19; |

12.

и Гл. 22; 17. Гл. 1; 17, 18.

и Гл. 4; 36; 18; 2.

и Ст. 20, 22.

и Гл. 1; 18.

и Гл. 6; 1. 11; 20.

и Ст. 23. 2 Кор. 11; 26.

и Винк. Гл. 8; 1.

и Гл. 8; 14.

36 А въ Йоппій имаше нѣкоя ученица
на име Тавиоа, (което истѣлкувано ще
рече, Сърна:) ти бѣ испълнена съ ^идобры
дѣла и съ милостыни които правѣше. И
случи ся прѣзъ тѣзъ дни та да ся поболи
и да умре; и като їх окъпахъ турихъ
37 їхъ ^ивъ горницъ. И понеже Лидда бѣше
близу до Йоппій, ученици-тъ като чухъ
че Петъръ е тамъ, проводихъ до него
двама человѣци, и моляхъ го да ся не
38 облѣни да дойде до тѣхъ. И станж Петъръ
и отиде съ тѣхъ; и щомъ дойде, изведо-
хъ го въ горницъ-тъ; и прѣставихъ
39 ся прѣдъ него всички-тъ вдовици, та
плачехъ, и показуваха му ризы и дрехи
които имъ правѣше Сърна, когато бѣ съ
40 тѣхъ. А Петъръ ^ииспрати на вънъ всички-
41 тъ, и ^иколѣнични та ся помоли, и ся об-
ѣрнажъ къмъ тѣло-то, и ^ирече: Тавиоа,
стани. А тя отвори очи-тъ си, и като ви-
42 дѣ Петра, сѣди. А той ѝ подаде рѣжъ
и їхъ исправи; повыка послѣ святы-тъ
и вдовици-тъ, и прѣстави їхъ прѣдъ тѣхъ
живъ. И това станж извѣстно по всички
43 Йоппій; ^и и мнозина повѣруваха въ Го-
спода. А Петъръ прѣсѣдъ доволно време
въ Йоппій у нѣкого си ^иСимона усмаря.

ГЛАВА 10.

1 Имаше пакъ нѣкоя си человѣкъ въ Ке-
2 сарій на име Корнилій, стотникъ отъ
полкъ-тъ нарицаемъ Италійский, ^иБла-
3 гочестивъ и ^ибогобоязливъ съсъ всич-
4 кій-тъ си домъ, и раздаваше много мѣ-
5 лостыни на народъ-тъ, и моляше ся Богу
6 непрестанно. Около деветъ часъ на день-
7 тъ той въ видѣ ^ивидѣ ясно ангела Божія,
8 който вѣзѣ при него и рече му:
9 Корниліе. А той погледи на него, и у-
10 плашъ рече: Шо е, Господи? И ^иангелъ-
11 тъ му рече: Твои-тъ молитви и твои-тъ
12 милостыни възлъзоха на поменъ прѣдъ
13 Бога. И сега проводи человѣкъ въ Йоп-
14 пій, и призови Симона който ся нарича
15 Петъръ. Той е гость у нѣкого си ^иСимона
16 усмаря, на когото кѫща-та е край мор-
17 ето-то; ^и той ѿти какъ ѿтъ прѣба да
18 правишъ. И като си отиде ангель-тъ който
19 говорише Корнилію, ^итой повыка двамина
20 отъ слуги-тъ си, и единого благочестивъ
21 война отъ тѣзи които ся намѣруваха
22 всякоа при него; И разскaza имъ всичко,
23 и проводи ги въ Йоппій.

24 А на утринъ-тъ, когато тѣ пѫтуваха
25 и наблизавахъ градъ-тъ, частъ-тъ кѫде

^и Гл. 3; 6, 16. 4; 10.^и Гл. 1. Лтг. 5; 16.^и Гл. 11; 21.^и Гл. 2; 10. Тит. 3; 8.^и Гл. 1; 13.^и Мат. 9; 25.^и Гл. 7; 60.^и Мар. 5; 41, 42. Иован. 11; 43.^и иоан. 11; 45. 12; 11.^и Гл. 10, 6.

—

^и Ст. 22. Гл. 8; 2. 22; 12.^и Ст. 30. Гл. 11; 13.^и Гл. 9; 43.^и Гл. 11; 14.